

KURIER POLSKI

Rok II   Telefony Centrali w Bydgoszczy 33-41 i 33-42 (czynne całą dobę)
Centrala zamiejscowa 90. Rozmówca publiczna 19-07
Sekretariat redakcji przyjmuje codziennie od godziny 10 do 12

Sobota, dnia 22 czerwca 1946 r.

Wydawca: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „ZRYW”
Konto PKO „ZRYW” Nr VI-135 PKO „K.P.” Nr VI-140
Konto bieżące: Bank Związku Spółek Zarobkowych w Bydgoszczy

Nr 166

Rozpoczyna się epilog dramatu Wielkopolski

Gauleiter Greiser zdaje rachunek ze swych rządów

POZNAN (tel. wł.). W piątek rano rozpoczyna się w Poznaniu epilog dramatu Wielkopolski. Główny aktor i reżyser dramatu Gauleiter Artur Greiser zasiądzie tego dnia na ławie oskarżonych, by przed Polskim Najwyższym Trybunałem Narodowym zdać rachunek ze swych rządów w okresie okupacji.

Sala rozpraw w auli Uniwersytetu jest już całkowicie przygotowana do procesu. Próby transmisji radiowej jak i transmisji tłumaczeń zostały z pomyslnym skutkiem przeprowadzone. Członkowie trybunału sądowego oraz członkowie prokuratury są już wszyscy na miejscu. Przybyła również do Poznania większa ilość dziennikarzy zamiejscowych. Polskich dziennikarzy zgłosiło się przeszło 40, zagranicznych 25. Wszyscy oni są akredytowani przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych w Warszawie i są korespondentami prasy angielskiej, rosyjskiej, francuskiej i innych państw w tym także agencji oficjalnych. Dziennikarze zagraniczni przybędą z Warszawy pociągiem w nocy z czwartku na piątek.

Rozprawa rozpoczyna się punktualnie o godzinie 9 rano, wobec czego należy, by publiczność przybyła na nią przed wyznaczoną godziną. W piątek w południe na placu przed Uniwersytetem odbędzie się wiec publiczny zwołany w związku z procesem.

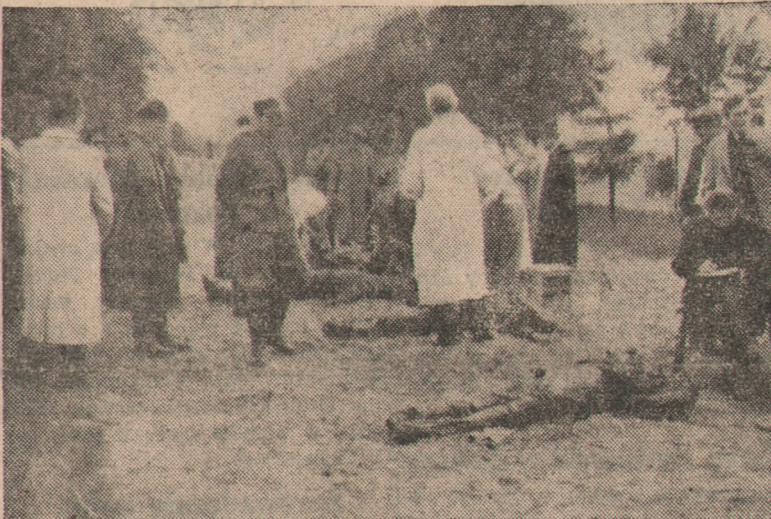
W dniu wczorajszym rozmawialiśmy z jednym ze świadków, którego zeznania dla charakterystyki oskarżonego Greisera będą miały ogromne znaczenie. Świadkiem tym jest Kazimierz Skubel, 66-letni marynarz Marynarki Handlowej. Skubel, urodzony Poznańczyk, służył przed wojną światową w niemieckiej marynarce wojennej, doczekawszy się stanowiska „obermaschinistenmaat'a (coś w rodzaju sierżanta marynarki wojennej) i odkomenderowany został do szkolenia młodych marynarzy niemieckich.

Wszystko przygotowane do rozpoczęcia procesu. — Trybunał i członkowie prokuratury są już na miejscu. — Przyjazd 25 dziennikarzy zagranicznych. — Wiec przed Aulą Uniwersytetu Poznańskiego

Co mówi o Greiserze podoficer marynarki wojennej, który go szkolił

W czasie tej funkcji spotkał się z młodym wówczas Greiserem, który bezpośrednio po ukończeniu gimnazjum ochotniczo wstąpił do marynarki. Skubel doznał do ostrej wymiany zdań spowodowanej niezrozumiałym uporem tego młodego Niemca. Okres szkoleniowy trwał oczywiście krótko. Greiser odkomenderowany zo-

Dzień Artura Greisera

Ekshumacja zwłok pomęczonych w Żabikowie przed złożeniem ich na wieczny spoczynek na cmentarzu bohaterów na stokach Cytadeli.

charakteryzuje Greisera jako człowieka niezwykle hardzego, upartego i zarozumiałego. Między Skubelem a Greiserem często dochodziło do ostrej wymiany zdań.

Od tego czasu Skubel spotkał się z Greiserem kilkakrotnie, zawsze zresztą przypadkowo.

Drugi raz spotkał Skubel Greisera już zajmującego stanowisko prezydenta senatu. Skubel był wówczas marynarzem w polskiej służbie i często bywał w Gdańsku. W czasie jednej z takich wizyt w Gdańsku, wstąpił do Dworu Arutasa, chcąc sobie kupić papierosów i natknął się tam na większe towarzystwo opasłych Niemców, wśród których znajdował się także Greiser. Gdy ten ostatni zauważył Skubla wezwał go do siebie, kazał mu zająć miejsce i postawił piwo. Umyslnie w dalszym ciągu prowadził rozmowę z Niemcami w sprawach Polski. Wówczas padły z ust Greisera następujące słowa: „Polakom musimy nareszcie przestać płacić milionowe sumy dzierżawy za korytarz, już ja o to będę dbał”. W kilka dni później Greiser wyjechał do Genewy, gdzie miał przedstawić sprawę Gdańska i gdzie zamiast tego Radzie Ligi Narodów pokazał język.

Następne spotkanie naszego interlokutora było w Zamku Poznańskim, dokąd Greiser go wezwał. Do spotkania jednak nie doszło, gdyż będąc w przedpokoju zawiadomiony został, że namiestnik nie może tej konferencji odbyć, bo musi wyjechać do Łodzi, gdzie nastąpiło wówczas uroczyste

przemianowanie miasta na Litzmannstadt. Greiser, przejeżdżając obok Skubla kiwnął mu protekcyjnie ręką.

Ostatnie spotkanie Kazimierza Skubla z Greiserem nastąpiło w Domu Żołnierza w siedzibie gestapo, dokąd wezwany został w związku z jego podaniem skierowanym do Greisera o zwolnienie jednego z Polaków. Nie wiedząc w jakiej sprawie go wzywają, Skubel tak się tym przejął, że krótką drogą do Domu Żołnierza odbył w ciągu 2 godzin. Kiedy się dostał na korytarz czekało tam już 7 Polaków. Każdy po kolei wezwany został do pokoju, gdzie go potwornie bito. Wśród bitych były także kobiety, w tym jedna w stanie odmiennym. Kiedy Skubla wpuszczono do tego samego pokoju, zauważył na biurku nahaje, kije, przewrócony kałamarz i krew. W pewnej chwili oprawca przeszedł do sąsiedniego pokoju, zapytał się tam kogoś niewidocznego, co mają z tymi siedmioma zrobić. Wówczas z tego pokoju padła odpowiedź: „nach Pockendorf”, bo tak przeważali Niemcy Żabikowo. Jak się okazało rozkazodawcą był nie kto inny, jak namiestnik osobiście. Od Skubla, którego do Greisera nie wpuszczono, a którego jednak Skubel widział, zażądano by został Volksdeutschem. Skubel odpowiedział głośno, tak, aby siedzący w przyległym pokoju Greiser mógł słyszeć: „jak nie można zamienić konia w krowę, tak się Polaka nie przerobi na Niemca”.

Ostatecznie Skubla do Greisera nie dopuszczono. Doznał on wiele przykrości ze strony Niemców. Siostra jego, 60-letnia Szeptowa, aresztowana została wraz z 3-ma synami, w związku ze sprawą dra Witaszka. Zagazowano ją w Oświęcimiu. Drugi jego syn został ścigany w Żabikowie. Trzeci przeżył obóz koncentracyjny Gusen.

Z obrad komisji ONZ do spraw energii atomowej

Gromyko proponuje zniszczenie wszystkich bomb atomowych

Różnica między planem radzieckim i amerykańskim. — Anglia zainteresowana sprawą szybkiego unieszkodliwienia broni atomowej

WASZYNGTON (FA). No ostatnim posiedzeniu komisji ONZ do spraw energii atomowej, delegat Zw. Radzieckiego Gromyko przedłożył projekt zniszczenia wszystkich bomb atomowych, jak również zapasów bomb jeszcze nie gotowych oraz wyjęcia spod prawa wojny atomowej. Gromyko zaproponował zawarcie międzynarodowego układu, do którego mogłyby przystąpić wszystkie narody, zarówno zrzeszone, jak i niezrzeszone w ONZ, które zobowiążą się do niewytwarzania i nieużywania broni atomowej w żadnym wypadku. Układ wszedłby w życie natychmiast po podpisaniu go przez signatariuszy i zatwierdzeniu przez Radę Bezpieczeństwa. Postanowienia przewidywałyby zastosowanie ostrych kar i sankcji wobec kraju, który nie zastosuje się do postanowień o zniszczeniu zapasów bomby atomowej i zakazu produkcji. Plan radziecki przewiduje dalej utworzenie komisji dla opracowania treści układu, oraz drugiej komisji, której zadaniem byłaby wymiana informacji dotyczących wykorzystania energii atomowej dla celów pokojowych.

Różnica między planem radzieckim, a przedstawionym na pier-

szym posiedzeniu komisji — planem amerykańskim, polega na tym, że Gromyko opowiedział się za utrzymaniem prawa weta 5 wielkich mocarstw, podczas gdy delegat amerykański Baruch zażądał zniesienia tego prawa, twierdząc m. in., że prawo weta nie może być utrzymane dla obrony tych, którzy gwałcą prawa międzynarodowe i dalej prowadzą produkcję bomb atomowych dla akcji niszcyciel-

skiej. Za zniesieniem prawa weta wypowiedziały się również Kanada, Chiny, Meksyk i Brazylia. Delegat W. Brytanii sir Cadogan, poparł propozycję amerykańską, oświadczając, że wyspy angielskie ucierpiały bardzo wiele na skutek bombardowania oraz broni V w ostatniej wojnie i dlatego Anglia zainteresowana jest w szybkim unieszkodliwieniu broni atomowej.

Dywersonia niemiecka na Śląsku

Rozbicie bandy „Zielony Krzyż”

Hersztem bandy był asystent policji politycznej w Berlinie

WARSZAWA (PAP). Poza likwidacją niemieckiej bandy dywersyjnej „Freies Deutschland” władzom bezpieczeństwa na terenie Śląska udało się również unieszkodliwić bandę niemiecką „Green Cross” (po angielsku „Zielony Krzyż”). Na jej czele stał Heinz Steinberg, który jak wynika ze znalezionej przy nim dowodu służbowego, wystawionego 22 stycznia 1946 r. w Berlinie, był asystentem Policji Politycznej z zakresem działania

na prowincję (Gau) Brandenburgia, Śląsk, Saksonia, Hesja i Nassau. Z legitymacji służbowej herszta bandy wynika: 1. że Niemcy mają „policję polityczną”, 2. że ta „policja polityczna” uważa się za upoważnioną do działania także na polskich ziemiach, w tym wypadku na Śląsku, 3. że funkcjonariusze tej „policji politycznej” organizują dywersję na ziemiach polskich.

Zwiększenie pomocy

WASZYNGTON (FA). Nadzwyczajny delegat prez. Trumana do spraw żywnościowych — Herbert Hoover, powrócił z swej podróży po Ameryce Południowej do Waszyngtonu. Zda-

Hoover

niem Hoovera państwa południowej Ameryki zobowiązały się w najbliższych 3 miesiącach dostarczyć na rzecz UNRRA 2,5 miliona ton zboża. Oznacza to miesięczne zwiększenie dostaw o 200.000 ton. Żniwa w Ameryce Połudn. zapowiadają się o 60-100% lepiej, aniżeli w latach ubiegłych. Poza tym dobrze wygląda sprawa zbioru ziemniaków i innych produktów rolnych.

Bidault premierem

PARYŻ (FA). Przywódca partii postępowych katolików i dotychczasowy min. spraw zagr. George Bidault, wybrany został większością głosów premierem Francji. Na 545 głosów

Bidault

Gouin

384 padło na min. Bidault. Komuniści wstrzymali się od głosowania.

Nowy premier oświadczył, iż spróbuje utworzyć rząd koalicyjny. Główne punkty przemówienia ustępującego premiera Gouin jak i przewodniczącego konstytuancy, socjalisty Auriola, poświęcone były zasługom gen. de Gaulle. Obaj mówcy w gorących słowach, wyrazili swe uznanie bohaterowi Francji.

